

Sygn. akt V GC 844/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 czerwca 2021 roku

Sąd Rejonowy w Ostrołęce V Wydział Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: Sędzia Rafał Rogiński

po rozpoznaniu w dniu 21 czerwca 2021 roku w Ostrołęce

na posiedzeniu niejawnym sprawy z powództwa

**(...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w M.
KRS (...)**

przeciwko

**(...) Spółka Akcyjna
w W. KRS (...)**

o zapłatę

orzeka:

1. zasądza od pozwanego (...) Spółka Akcyjna w W. na rzecz powoda (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w M. kwotę 4 045,80 zł (cztery tysiące czterdzieści pięć złotych osiemdziesiąt groszy) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 08 grudnia 2018 roku do dnia zapłaty;
2. oddala powództwo w pozostałej części;
3. tytułem zwrotu kosztów procesu zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 1 126,00 zł, w tym kwotę 900,00 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa prawnego;
4. nakazuje pobrać od pozwanego (...) Spółka Akcyjna w W. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Ostrołęce kwoty: 117,01 zł (sto siedemnaście złotych jeden grosz) i 101,26 zł (sto jeden złotych dwadzieścia sześć groszy) tytułem zwrotu wydatków poniesionych tymczasowo ze środków budżetowych.

Sędzia Rafał Rogiński

ZARZĄDZENIE

(...)

(...)

Sygn. akt V GC 844/19

UZASADNIENIE

Powód (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością
w M. w pozwie skierowanym przeciwko (...)

(...) Spółka Akcyjna w W. wniósł o zasądzenie od pozwanego na swoją rzecz kwot: 3 516,90 zł tytułem zwrotu kosztów najmu pojazdu zastępczego z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 08 grudnia 2018 r. do dnia zapłaty, 528,90 zł tytułem zwrotu kosztów holowania pojazdu wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia 08 grudnia 2018 r. do dnia zapłaty i 123,00 zł tytułem zwrotu kosztów obsługi biurowej szkody komunikacyjnej wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 08 grudnia 2018 r. do dnia zapłaty oraz zasądzenie kosztów procesu w tym kosztów zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, że w dniu 15 września 2018 r. doszło do kolizji drogowej w wyniku której uszkodzeniu uległ pojazd marki (...) o nr rej. (...) będący własnością P. S.. Sprawca zdarzenia miał zawartą umowę obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych z pozwanym.

Powód na podstawie umowy cesji nabył prawo do odszkodowania z tytułu powstałej szkody.

W dniu 19 września 2019 r. wydany został nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, w którym orzeczono zgodnie z żądaniem pozwu. Od nakazu zapłaty pozwany złożył sprzeciw wnosząc o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powoda na jego rzecz kosztów procesu w tym kosztów zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu sprzeciwu pozwany zakwestionował okres najmu pojazdu zastępczego i stawkę po jakiej pojazd został wynajęty twierdząc, że była ona nadmiernie wygórowana. Ponadto pozwany argumentował, iż zaproponował poszkodowanemu zorganizowanie najmu pojazdu zastępczego oraz, że poszkodowany dysponował innym pojazdem, którym mógł zastąpić uszkodzony samochód.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny

W dniu 15 września 2018 r. doszło do kolizji drogowej, w wyniku której uszkodzeniu uległ pojazd marki (...)o nr (...) będący własnością P. S.. Sprawca zdarzenia miał zawartą umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej z pozwanym. Uszkodzony pojazd był holowany z miejsca zdarzenia do miejsca, w którym był naprawiany a po zakończeniu naprawy do miejsca zamieszkania poszkodowanego.

Przedmiotowa szkoda została zgłoszona pozwanemu i zarejestrowano ją pod numerem (...) W imieniu poszkodowanego szkodę pozwanemu zgłaszała M. L., która została poinformowana przez pracownika pozwanego, że aktualnie nie ma on żadnego samochodu zastępczego.

W okresie likwidacji szkody poszkodowany korzystał z pojazdu zastępczego na podstawie umowy najmu pojazdu zastępczego cesji wierzytelności zawartej z powodem w dniu 15 września 2018 r.

Na podstawie umowy cesji z dnia 15 września 2018 r. zawartej pomiędzy poszkodowanym (Cedentem), a powodem (Cesjonariuszem) poszkodowany przeniósł na powoda wierzytelność przysługującą mu z tytułu szkody z dnia 15 września 2018 r. gdzie uszkodzeniu uległ pojazd marki (...)o nr (...) w części obejmującej zwrot kosztów holowania pojazdu, parkingu pojazdu, obsługi biurowej szkody oraz przedstawienia pojazdu do oględzin.

Na odstawie umowy cesji z dnia 11 października 2018 r. poszkodowany cedent przeniósł na powoda cesjonariusza wierzytelność obejmującą zwrot kosztów odholowania pojazdu cedenta z warsztatu, w którym był naprawiany do miejsca zamieszkania poszkodowanego.

Za wykonane usługi powód wystawił w dniu 14 października 2018 r. fakturę na łączną kwotę 6 408,30 zł

Pismem z dnia 07 listopada 2018 r. pozwany zawiadomił poszkodowanego o przyznaniu odszkodowania w łącznej kwocie 2 239,00 zł

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie następujących dowodów: umowy najmu pojazdu zastępczego cesji wierzytelności k 10, umowy cesji k 12, umowy cesji k 13, oświadczenia k 14, faktury k 15, pisma pozwanego k 16-17, akt szkody na płycie CD k 36, zeznań świadków: M. L. k 92-93, P. S. k 99-100.

Sąd zważył co następuje

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w przeważającej części.

Pozwany nie kwestionował co do zasady swojej odpowiedzialności związanej z przedmiotową szkodą ani zasadności skorzystania przez poszkodowanego z pojazdu zastępczego. Sporna między stronami była wysokość wynagrodzenia z tytułu najmu pojazdu zastępczego, w tym okres najmu pojazdu, stawka za najem oraz koszty holowania i obsługi biurowej szkody.

Na podstawie art. 822 k.c. przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony.

Zgodnie z ustawą z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Fundusz Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. Nr 124, poz.1152 ze zm.) obowiązkowym ubezpieczeniem objęta jest odpowiedzialność cywilna posiadaczy pojazdów mechanicznych za szkody powstałe w związku z ruchem tych pojazdów. Z art. 34 ust.1 i art. 36 ust. 1 w/w ustawy wynika, że odszkodowanie, które zakład ubezpieczeń, w ramach odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych, zobowiązany jest wypłacić poszkodowanemu, ustala się w granicach odpowiedzialności cywilnej posiadacza lub kierującego pojazdem, najwyżej jednak do ustalonej w umowie ubezpieczenia sumy gwarancyjnej, jeżeli są oni zobowiązani do odszkodowania za szkodę wyrządzoną w związku z ruchem tego pojazdu.

Ponadto Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 25 sierpnia 2017 r. (sygn. akt III CZP 20/17, Legalis nr 1651540) stwierdził, że wydatki na najem pojazdu zastępczego poniesione przez poszkodowanego, przekraczające koszty zaproponowanego przez ubezpieczyciela skorzystania z takiego pojazdu są objęte odpowiedzialnością z tytułu umowy obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych, jeżeli ich poniesienie było celowe i ekonomicznie uzasadnione.

W niniejszej sprawie poza sporem pozostawała sama zasadność korzystania z pojazdu zastępczego. Sporna była wysokość stawki za najem okres korzystania z pojazdu oraz koszty holowania i obsługi biurowej szkody.

Zdaniem Sądu pozwany nie wykazał aby przedstawił poszkodowanemu realną ofertę najmu pojazdu zastępczego na lepszych warunkach niż oferowane przez powoda, a tym bardziej aby poszkodowana tę ofertę bezpodstawnie odrzucił. Z zeznań świadka M. L. wynika, że w imieniu poszkodowanego to ona zgłosiła szkodę, a pracownik pozwanego poinformował ją o tym, że powód aktualnie nie dysponuje żadnym samochodem.

Z kolei świadek P. S. potwierdził, że w jego gospodarstwie domowym znajdował się drugi pojazd ale był on wykorzystywany przez jego córkę do codziennych dojazdów do pracy. Poszkodowany nie mógł więc zastąpić uszkodzonego samochodu innym pojazdem co poszkodowany wskazał już na etapie likwidacji szkody w złożonym oświadczeniu. W ocenie Sądu zeznania obydwu świadków były szczerze i wiarygodne.

Zdaniem Sądu poszkodowany ma wprawdzie obowiązek minimalizacji szkody ale nie musi go realizować za wszelką cenę nawet własnym kosztem,

a samo nieskorzystanie z propozycji zorganizowania najmu pojazdu zastępczego nie powoduje automatyczne naruszenia obowiązku minimalizacji szkody. Dlatego aby można było uznać zachowanie poszkodowanego za naruszające obowiązek minimalizacji szkody pozwany powinien wykazać, że złożona przez niego propozycja zorganizowania najmu pojazdu zastępczego była przynajmniej równorzędna do oferty powoda.

Zgodnie art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Podobnie art. 232 k.p.c. stanowi, że strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. Jeżeli materiał dowodowy zgromadzony w sprawie nie daje podstawy do dokonania odpowiednich ustaleń faktycznych w myśl twierdzeń jednej ze stron, Sąd musi wyciągnąć ujemne konsekwencje z braku udowodnienia faktów przytoczonych na uzasadnienie żądań lub zarzutów. Należy to rozumieć w ten sposób, że strona, która nie przytoczyła wystarczających dowodów na poparcie swych twierdzeń ponosi ryzyko niekorzystnego dla siebie rozstrzygnięcia, o ile ciężar dowodu, co do tych okoliczności na niej spoczywał (vide: wyrok Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 18.01.2012 r. w sprawie I ACa 1320/11).

W ocenie Sądu, pozwany tylko zakwestionował wysokość stawki za jaką pojazd zastępczy został wynajęty oraz koszty holowania ale w żaden sposób nie wykazał że stawka za najem pojazdu była nadmiernie wygórowana a koszty holowania zawyżone.

Kwestią sporną między stronami był również okres przez jaki poszkodowany wynajmował pojazd zastępczy. Okres ten zależny był od czasu niezbędnego na naprawę uszkodzonego pojazdu. W ocenie powoda niezbędnym czasem na naprawę pojazdu było 26 dni natomiast pozwany uznał, że czasem wystarczającym na naprawę pojazdu po szkodzie było 18 dni.

W celu ustalenia okresu niezbędnego na naprawę uszkodzonego pojazdu przeprowadzony został dowód z opinii biegłego, która na wniosek stron była uzupełniana. W ocenie Sądu sporządzone opinie są rzetelne, wyczerpujące i było jakichkolwiek podstaw do ich zakwestionowania.

Biegły odpowiadając na postawione pytania wskazał, że proces likwidacyjno-naprawczy szkody przebiegał nieprawidłowo. Wydłużenie tego procesu do 26 dni miało miejsce w fazie procesu likwidacyjnego szkody i wystąpiło po stronie (...) (k 108 akt sprawy).

Sąd podzielił wnioski wynikając z opinii biegłego i uznał, że za wydłużenie okresu naprawy pojazdu odpowiada pozwany, gdyż to jego działania spowodowały przedłużenie tego procesu o 2 dni.

Z uwagi na wyżej wskazane okoliczności Sąd uznał, że poniesione przez poszkodowanego wydatki na najem pojazdu zastępczego były celowe i ekonomicznie uzasadnione.

Powództwo zostało oddalone tylko w części dotyczącej kosztów obsługi biurowej szkody (kwota 123,00 zł), gdyż Sąd nie znalazł jakichkolwiek podstaw do poniesienia tych kosztów przez pozwanego.

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i 3 i 100 k.p.c. Ponieważ powód uległ tylko co do nieznacznej części swojego żądania to na pozwanego jako stronę przegrywającą wyłożono obowiązek zwrotu wszystkich kosztów, na które złożyły się: opłata od pozwu w wysokości 209,00 zł, opłata skarbową od pełnomocnictwa w wysokości 17,00 zł oraz wynagrodzenie pełnomocnika w wysokości 900,00 zł. Pozwany obciążony został również zwrotem wydatków poniesionych tymczasowo ze środków budżetowych.

Sędzia Rafał Rogiński

ZARZĄDZENIE

(...)

(...)

(...)